

C247 – ECO29

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

20 mei 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de prestatie van de Vlaamse economie in vergelijking met andere Europese regio's

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot het 'Vlaanderen in Actie'-project (ViA), naar aanleiding van het nieuwe benchmarkrapport van de Vlaamse overheid over de toestand van de Vlaamse economie

Interpellatie van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toestand van de Vlaamse economie

Interpellatie van de heer Gino De Craemer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het negatieve rapport betreffende de Vlaamse economie

Waarnemend voorzitter: de heer Jan Laurys

Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de prestatie van de Vlaamse economie in vergelijking met andere Europese regio's

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot het 'Vlaanderen in Actie'-project (ViA), naar aanleiding van het nieuwe benchmarkrapport van de Vlaamse overheid over de toestand van de Vlaamse economie

Interpellatie van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toestand van de Vlaamse economie

Interpellatie van de heer Gino De Craemer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het negatieve rapport betreffende de Vlaamse economie

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, Vlaanderen maakt moeilijke maanden mee. We krijgen kritiek vanuit Europa omwille van onze houding in verband met lokale democratie en in verband met de wooncode. We staan wat onder druk. Ook onze economische prestaties krijgen kritiek uit verschillende hoeken. Ik was verrast een artikel te vinden in De Standaard, met als titel: 'De Vlaamse economie staat stil'. Dat geeft de indruk dat er geen groei meer is maar een stagnatie, terwijl het betrekking heeft op een benchmarkstudie die wij al een tijdje in ons bezit hadden.

We hebben in deze commissie op 6 maart 2008 de Lissabondoelstellingen geëvalueerd. Toen heeft de minister-president aan de analyse van de Lissabondoelstellingen de titel 'Vlaanderen goed op weg' gegeven. Een interpellatie biedt de kans om een en ander in zijn context te plaatsen. Persoonlijk ben ik van oordeel dat de

Vlaamse economie het goed doet. Op een aantal terreinen is er beterschap nodig en mogelijk, maar we moeten niet vervallen in een nieuw miserabilisme. Aan de ene kant worden we beschuldigd van zelfingenomenheid, triomfalisme en zelfvoldaanheid. Aan de andere kant moeten we ook geen complexen krijgen omdat we onze taal gebruiken of complexen over onze economie hebben. We moeten die zaken allemaal realistisch inschatten. Het moet de ambitie blijven om de beste van Europa te zijn tegen 2020. Die ambitie is gerechtvaardigd. De mogelijkheden zijn er, op voorwaarde dat we inzetten op bepaalde pijnpunten.

Mijn interpellatie heeft betrekking op twee aspecten. Wat is de 'state of the union'? Wijzen de feiten die naar voren worden gebracht, eenduidig op een teruggang of een stagnatie, of wijzen er elementen op dat dat niet zo is? De jongste jaren heeft de Vlaamse Regering initiatieven genomen, zoals het pact van Vilvoorde, het businessplan van Leterme of 'Vlaanderen in Actie' (ViA) van minister-president Peeters. We hebben een aantal strategieën ontwikkeld. Wat is daar de impact van geweest? Welke instrumenten moeten we optimaliseren? Hebben we nood aan nieuwe instrumenten?

Ik zal niet het geheel van die elementen naar voren brengen, maar er zijn een aantal aspecten die zorgen baren en die elementen van beoordeling zijn waar we in de toekomst oog voor moeten hebben.

Een eerste punt is dat Vlaanderen verouderd. Dat leidt op termijn tot een tekort aan arbeidskrachten. Een studie van het Planbureau wees uit dat Vlaanderen tegen 2012 ongeveer 150.000 jobs kan creëren, maar met een toename van de beroepsbevolking van 76.000 maakt dat dat wij in de volgende jaren ofwel een beroep zullen moeten doen op arbeidskrachten uit Wallonië, Brussel of het buitenland, ofwel er zelf voor zullen moeten zorgen dat er meer mensen aan de slag zijn. Ik heb het over de 55-plussers, waarvan uit statistieken blijkt dat ze onvoldoende aan bod komen. De veroudering van de bevolking en het tekort aan arbeidskrachten zijn punten waar we aandacht voor moeten hebben. Migratie, langer werken enzovoort zijn allemaal dingen die in Vlaanderen voorwerp uitmaken van beleid. De werkzaamheidsgraad in Vlaanderen bedraagt 66,5 procent. Dat is 10 procent hoger dan Wallonië of Brussel. We moeten de ambitie hebben om 70 procent te realiseren. Heel belangrijk hierbij is in welke mate wij de 55-plussers aan bod kunnen brengen. We hebben ook een probleem van kansarmen, ik denk aan de allochtonen enzovoort. Daar moeten we de komende jaren zeker werk van maken. Dat is voorwerp van discussie in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie.

Een tweede punt is de ondernemingsgeest. Het is belangrijk dat we meer startende ondernemingen hebben en meer kmo's die op het Europese vlak actief zijn. We hebben het vorige week gehad over de problematiek van de verankering: heel wat van onze bedrijven worden overgekocht door internationale beleggingsgroepen. Het ondernemingsgegeven – de creativiteit, maar ook de doorgroeikansen voor onze eigen ondernemingen – vormt een belangrijk element voor de toekomstige groei van de Vlaamse economie.

Dan is er de innovatie. Daar wordt de jongste tijd erg scherp over gedaan, ook in de analyses van onze eigen minister van Economie. Professor Sleuwaegen heeft daar een aantal jaren geleden al op gewezen. Nu hoor ik dat zelfs Voka en de heer Muylers zeggen dat ons businessmodel verouderd is en dat ons economisch DNA totaal moet worden vernieuwd. Dat is een verregaande uitspraak van Voka. Mijnheer de minister-president, graag had ik uw reactie daarop gehoord. Slechts 14 procent van onze omzet gebeurt met nieuwe producten, terwijl dat cijfer in Europa ongeveer 25 procent bedraagt. Het aspect van de technologie is onvoldoende terug te vinden in onze exportprestaties. We hebben een zwakke positie met betrekking tot octrooiaanvragen.

Als men dat echter zo interpreteert als zou ons businessmodel totaal verouderd zijn, dan doet men onrecht aan wat de jongste tien à vijftien jaar in de Vlaamse economie is gebeurd. Daar heeft een enorme verandering plaatsgevonden. Dan denk ik aan de afbouw van meer traditionele sectoren en de evolutie naar nieuwe groei-sectoren. De Vlaamse Regering heeft daar toch wel mee aan gewerkt. Dan denk ik aan de informatietechnologie en aan de biotechnologie. Kijken we maar in welke Vlaamse innovatieve sectoren de GIMV actief is. Tal van bedrijven hebben zich heel sterk aangepast. We hebben de jongste jaren de kans gehad om die bedrijven te bezoeken. Dan gaat het niet alleen over nieuwe bedrijven, maar ook over bestaande bedrijven die zich helemaal hebben geheroriënteerd, die het misschien moeilijk hebben. Denken we maar aan Agfa-Gevaert en Bekaert. Die hebben geen enorme groei-cijfers, maar die bedrijven hebben zich totaal getransformeerd. Vergelijken we met vijftien jaar geleden, dan zijn die bedrijven bezig met totaal nieuwe dingen. Dat geldt ook voor Umicore en meer traditionele industriële sectoren. Die hebben zich totaal vernieuwd. Als de heer Muylers zegt dat het economisch DNA totaal moet worden vernieuwd, vraag ik me af of dat zelfkritiek is. Voka is daar toch niet zo sterk in. De overheid met de vinger wijzen, vind ik totaal verkeerd en misplaatst.

Ten slotte is er de hele problematiek van de files, de mobiliteit, het tekort aan industrieterreinen en het hele energiedossier. Daar hebben we de jongste jaren ook wel vooruitgang geboekt, maar dat blijft natuurlijk een zeer zwaar knelpunt in onze economie. De Vlaamse Regering legt er heel sterk de nadruk op, met Vlaanderen in Actie.

Ik ga niet alle cijfers en elementen geven. Mijnheer de minister-president, onze economie heeft ook sterke punten: onze grote arbeidsproductiviteit, ons hoge opleidingsniveau, onze investeringsratio in de privé-sector en onze werkzaamheidsgraad, die toch bijna 66 percent bedraagt. Ook liggen de investeringen in onderzoek en ontwikkeling duidelijk boven het gemiddelde van de andere landen, zij het dat we de 3 percent nog niet hebben bereikt. Er zijn verbeterpunten, onder meer inzake de werkzaamheidsgraad, de ondernemingsgeest, het onvoldoende aanwezig zijn van innovatie bij producten. We hebben een groot wetenschappelijk potentieel, maar dat is onvoldoende vertaald.

Al die elementen vergen aandacht. Vlaanderen in Actie is nu bijna een jaar gaande. Vorige week was er opnieuw een belangrijke dag ter zake, waarbij een aantal actoren hebben getracht de krachten te bundelen. Het doel van mijn interpellatie is te weten te komen of het klopt dat de Vlaamse economie stilvalt. Hoe ziet de Vlaamse Regering dat? Wat zijn de lijnen van Vlaanderen in Actie en welke resultaten kunnen we daarvan op termijn verwachten?

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, op 10 juni 2006 heeft uw voorganger in de Antwerpse Zoo het actieplan Vlaanderen in Actie gelanceerd. Het plan, waarover al zoveel te doen is geweest, moest zowat alle economische initiatieven onder één koepel plaatsen en Vlaanderen een nieuw economisch elan geven. Vorig jaar in juli, een jaar na het lanceren van ViA, heb ik u al geïnterpelleerd over dat sociaaleconomisch actieplan. U was toen kersvers minister-president. Ik heb u toen het voordeel van de twijfel gegeven. U had op dat moment niet veel meer gedaan dan de erfenis overnemen van uw voorganger. Nu staan we echter alweer een jaar verder en kunnen we gewagen van een echte politieke evaluatie.

Ik heb u vorig jaar ook al de vraag gesteld over de timing van ViA. U hebt me toen gezegd: "De timing is zonnklaar. In deze zittingsperiode resten me nog twee jaar". Mijnheer de minister-president, dat is nu nog één jaar. "Binnen die termijn moet dit plan concreet zijn gemaakt en gelanceerd met een aantal concrete maatregelen op het terrein." Naar aanleiding van de Septemberverklaring hebt u dat wat geconcretiseerd. U hebt toen verklaard dat Vlaanderen geen vrede kan nemen met een plaats ergens midden in het peloton van de Europese regio's, zevenentwintigste bijvoorbeeld als het op het bbp aankomt. "Vlaanderen kan pas tevreden zijn wanneer het zich op duurzame wijze in de absolute top hijst van de Europese regio's. Om die uitdaging aan te gaan, moet Vlaanderen visionair, internationaal en ambitieus zijn."

Mijnheer de minister-president, dat zijn gevleugelde woorden, zoals dat ook hoort bij een Septemberverklaring.

Ondertussen zet de realiteit ons terug met de voeten op de grond. We kunnen toch niet echt spreken van een visionair, ambitieus, internationaal plan. Op 17 december 2007 is er een debat geweest, waarop een 250-tal vertegenwoordigers uit allerlei kringen en onder leiding van Karel Vinck de discussie hebben gevoerd over hoe Vlaanderen tegen 2020 een Europese topregio kan worden. Er werden toen vier ateliers naar voor geschoven. Eentje heeft vorige week vrijdag in Leuven plaatsgevonden, namelijk het atelier Talent. En dat is het dan zo ongeveer.

De twijfel met betrekking tot ViA is niet echt weggenomen, zeker niet als we er het benchmarkrapport van de studiedienst van de Vlaamse Regering, waarin de economische positie van Vlaanderen vergeleken wordt met de 125 andere Europese regio's, op naslaan. Als we alle parameters in rekening brengen, komt Vlaanderen op de vijftiende plaats terecht. Dat is niet echt bevredigend, zeker niet als we ze toetsen aan de ambities die u hebt geuit naar aanleiding van de Septembeerklaring. Als we een aantal van die basisindicatoren wat meer ontleden, blijkt dat we het ronduit slecht doen op het vlak van het aantal ondernemers. We staan op de 60e plaats van de 125 regio's. Vlaanderen telt slechts 15,3 procent zelfstandigen, een ondermaats cijfer in vergelijking met andere regio's. Op het vlak van de arbeidskost doen we het met onze 117e plaats van de 125 uitermate slecht. Een arbeidseenheidskost in het Vlaamse Gewest bedroeg twee jaar geleden nog 41.529 euro. Dat is 13,5 keer meer dan in Bulgarije, het goedkoopste land. Dat wil natuurlijk wel wat zeggen. Ik wil ons natuurlijk niet voor alles vergelijken met Bulgarije. Maar wanneer het over de arbeidskost gaat, heeft dat natuurlijk bepaalde consequenties.

We halen met onze 32e plaats een slecht cijfer qua tewerkstelling. De werkzaamheidsgraad is laag, zeker bij de categorie van 55- tot 65-jarigen. De werkzaamheidsgraad bij die groep bedraagt in Vlaanderen maar 31,4 procent. Dat is 10 procent minder dan het EU-gemiddelde. Het wordt trouwens ook problematisch om ter zake tegen 2010 de Lissabondoelstelling van 50 procent te halen.

Er zijn een aantal scores die wel goed zijn: de score voor welvaart, het bbp per inwoner, het aantal werklozen, de uitgaven voor Onderzoek & Ontwikkeling. Het moet niet allemaal slecht zijn. Maar wat belangrijk is, is dat in geen van al deze indicatoren Vlaanderen tussen 1995 en 2005 ook maar enige vooruitgang boekt. Dat is dan weer minder positief. Er was zelfs een achteruitgang vast te stellen bij de indicatoren waar we het behoorlijk tot matig doen. Om De Standaard aan te halen, is dat toch op zijn minst verontrustend te noemen.

We zouden de analyse nog verder kunnen doorvoeren als de tijd ons dat toeliet. Belangrijk is in ieder geval de vaststelling dat als we ViA toetsen aan het benchmark-

rapport van uw eigen studiedienst, het plan tot op dit moment weinig vruchten heeft afgeworpen. We gaan er niet op vooruit, zelf op het vlak van de beste indicatoren ten aanzien van de andere regio's. We doen het barslecht voor een aantal belangrijke indicatoren. We kunnen toch moeilijk stellen dat Vlaanderen op dit moment een modelregio, een voorbeeldregio is in Europa. Integendeel, in vergelijking met de andere regio's boeren we er op economisch vlak op achteruit. Dat is geen positieve vaststelling.

En als we er tegen 2020 bij de top 5 van de Europese regio's willen behoren, moeten er nog heel wat inspanningen geleverd worden. Naar mijn bescheiden mening zal het echt niet alleen ViA zijn dat het verschil zal maken of de meerwaarde bieden en zorgen voor de nodige substantiële vooruitgang om dat doel te bereiken.

U zult zeggen dat de oppositie de rol heeft om kritisch te zijn. Ik heb echter de indruk dat ik niet de enige ben die kritisch is over ViA. Ik wil de hoofdredacteur van De Standaard citeren, die het rapport naar buiten heeft gebracht. Op 5 mei schreef hij: "Het plan 'Vlaanderen in Actie' dat door minister-president Leterme werd gelanceerd en nu door diens ambitieuze opvolger Kris Peeters wordt getrokken, heeft bijster weinig vruchten afgeworpen. Vlaanderen dreigt in het drijfzand van de zelfvoldaanheid vast te lopen." De hoofdredacteur van Trends, het meest gezaghebbende economische tijdschrift van ons land, schrijft: "Kris Peeters heeft principieel gelijk om alle Vlaamse acties te laten schuilen onder de ViA-koepel, maar die aanspraak kan hij enkel hard maken als die koepel er staat. Dat is voorlopig niet het geval. Als Kris Peeters Ceysens in het gareel wil houden, dan moet hij zijn ViA omtoveren in een swingend merk. ViA is nog erg wollig en er moeten nog heel veel keuzes worden gemaakt."

Mijnheer de minister-president, de stelling van mijn fractie is altijd geweest dat ViA pas echt een succes kan worden wanneer de noodzakelijke stappen in de staatshervorming worden gezet. Ik heb u vorige week, naar aanleiding van het debat over de begrotingsaanpassing, de BHV-crisis en alles wat daarmee te maken heeft, nog gezegd dat u zult worden afgerekend op wat premier Leterme de komende weken en maanden met de staatshervorming zal doen. Niet alleen bij de verkiezingen maar ook de volgende jaren zal dat zo zijn. U geeft dat, ook in uw interview in Knack, deels zelf toe. U weet dat u de instrumenten niet echt in handen hebt en u kijkt een beetje machteloos toe, met de bescheiden middelen en bevoegdheden waarover u beschikt. U hebt het trouwens in De Standaard van 9 mei zelf gezegd. Ik heb het voornamelijk over het feit dat u in die machteloosheid en het gebrek aan middelen om de fiscale druk naar beneden te halen, uw toevlucht neemt tot het enige middel waar u nog over beschikt, namelijk subsidies. Daarover zegt u in De Standaard van 9 mei: "Het rapport-Soete over het innovatiebeleid was

duidelijk. Soms zijn subsidies goed, maar meestal zijn ze een verouderd instrument. Ze moeten vervangen worden door fiscale aftrekken. Dat weten moderne bestuurders al lang, maar wij moeten helaas wachten op een staatshervorming vooraleer we die efficiëntere instrumenten ook kunnen gebruiken.”

Het is niet zo ontzettend moeilijk om Vlaanderen op economisch vlak naar de top 5 van de Europese regio's te stuwen, maar dan moeten de arbeidskosten naar beneden en de fiscaliteit aangepast worden. Dat betekent de regionalisering van een en ander, niet het minst van het arbeidsmarktbeleid en van de fiscaliteit an sich. Dan pas zullen we impulsen kunnen geven aan onze eigen economie en misschien doen wat de Keltische tijger Ierland, waar we ons graag en vaak aan spiegelen, volop aan het doen is – maar daar kent men dan ook een vennootschapsbelasting van 12,5 percent en een doorgedreven politiek van lastenverlaging enzovoort.

Mijnheer de minister-president, mijn vragen zijn voor de hand liggend. Bent u niet wat ontgoocheld in de vooruitgang die u maakt met 'Vlaanderen in Actie'? Ten aanzien van mijn interpellatie van net een jaar geleden, heb ik de indruk dat er weinig schot in de zaak komt. Er zijn alleszins weinig resultaten en ook relatief weinig zichtbare initiatieven die een dynamiek en schwung kunnen genereren. Wat is uw reactie op het benchmarkrapport van de studiedienst van de Vlaamse overheid, dat alles behalve positief is? Bent u van plan om ViA bij te sturen? U staat op een jaar voor de verkiezingen, wat betekent dat u nog een half jaar tot negen maanden hebt. Ik wens u een volwaardige zwangerschap van ViA toe. Denkt u dat u op die negen maanden nog voldoende kunt doen om ViA tot wasdom te laten komen? Moet er niet worden bijgestuurd? Moeten er geen initiatieven worden genomen om het hele plan te accelereren en in een hogere versnelling te laten terechtkomen?

Blijft het uw doelstelling om tot concretisering en lancering van het ViA-project te komen tegen het einde van deze legislatuur? Het is tegenwoordig mode om de deadlines wat aan te passen. Als dat kan voor de staatshervorming, waarom zou dat dan niet kunnen voor ViA? Ik vrees dat de tijd erg kort is om concrete resultaten te kunnen voorleggen.

Zult u in het kader van de komende staatshervorming dit verontrustende benchmarkrapport gebruiken en voor ogen houden om te doen wat in de Vlaamse resoluties staat en te pleiten voor een volwaardige Vlaamse fiscaliteit en een arbeidsmarktbeleid dat ervoor moet zorgen dat we niet werkloos aan de kant staan kijken zonder de hefboomen en bevoegdheden die noodzakelijk zijn om ons weg te halen uit die neerwaartse spiraal, waar we volgens het benchmarkrapport in terecht dreigen te komen, om ons vooruit te stuwen in de richting van de top 5 van de Europese regio's?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, onlangs bracht De Standaard een interessante verwerking uit van een studie van de Vlaamse overheid. De titel boven die reeks artikelen klonk zeer dramatisch: 'De Vlaamse economie staat stil'. Uit het rapport zelf blijkt dat de Vlaamse economie de Europese top niet of niet meer haalt en dat we er in de voorbije tien jaar niet op zijn vooruitgegaan in vergelijking met andere regio's.

Men komt tot die vaststelling op basis van een vergelijking van de economische prestaties van 125 Europese regio's. Op basis van tien basisindicatoren stelt men een ranglijst op. Daaruit blijkt dat Vlaanderen tweemaal de top 10 haalt, namelijk voor arbeidsproductiviteit en een hoog percentage aan hoogopgeleide werknemers. Op minstens drie indicatoren doet Vlaanderen het slecht tot zeer slecht: met het aantal ondernemers zitten we in het midden van de rangschikking, we hebben hoge arbeidskosten en een laag aantal werkenden ouder dan 55 jaar.

Ik heb nog enkele bedenkingen bij deze cijfers en de manier waarop ze zijn opgesteld. In de eerste plaats heeft Vlaanderen niet stilgestaan, wat wordt gesuggereerd. We hebben de laatste jaren wel degelijk een fundamentele economische groei gekend, alleen zij we er niet in geslaagd om anderen in te halen. De keuze van de indicatoren is op zich niet neutraal en houdt een aantal risico's in. Ook omgevings- en welzijnsindicatoren, het bruto regionaal geluk, zou kunnen worden gemeten. Immers, niet alle vormen van economische activiteit en groei zijn in een regio als Vlaanderen haalbaar of zelfs wenselijk. Vandaag publiceerde de K.U.Leuven een rapport over de gevolgen van fijn stof. Dat moet ons inzake economische ontwikkeling tot enig nadenken stemmen.

Een andere bedenking is of het benutten van het beschikbare potentieel niet even belangrijk is als de relatieve rangschikking tussen andere regio's, waarvan er veel zijn met een verschillende ontwikkelingsgeschiedenis en een verschillend ontwikkelingsperspectief. We hebben bijvoorbeeld geen andere grondstoffen dan onze kennis. Andere regio's zullen zeker beter scoren dan Vlaanderen wat betreft arbeidskosten, maar zijn we dan voor een betere plaats in die ranking, bereid om koopkracht op te offeren? Willen we morgen het Bulgarije aan de Schelde worden wat betreft koopkracht? Ik denk van niet. Hebben we de financiële middelen, los van de institutionele middelen, om in het kader van de vergrijzing de drastische lastenverlaging, waar sommigen voor pleiten, door te voeren? Of moeten we geen fundamenteel andere wegen opzoeken waardoor we van sommige zwaktes, sterktes kunnen maken?

Ik heb nog een laatste inleidende vaststelling: niet alles wat we zelf doen, doen we ook beter. Bijvoorbeeld op

het gebied van innovatie zijn we erop achteruitgegaan, zowel in relatieve cijfers als in absolute cijfers. Door de focus op onze verhouding met Wallonië en Brussel te leggen, zijn we wat uit het oog verloren dat de rest van de wereld er ook op vooruitgegaan is, zeker als je de vergelijking maakt tussen de prestaties van Vlaanderen en zijn directe buurlanden.

Die vergelijking is gemaakt in de studie. We stellen vast dat we minder goed scoren dan we zelf zouden willen, en we hebben dat ook zien aankomen. Zeker met betrekking tot innovatie, maak ik mij echt wel zorgen, want Vlaanderen zal het aan zichzelf verplicht zijn om een economische topregio te worden. Om ons sociaal stelsel, dat op vele vlakken wel tot de beste van de wereld behoort, op peil en betaalbaar te houden en aan te passen aan de noden van morgen, zullen we economisch alle zeilen moeten bijzetten.

De klok tikt. Het gelijktijdige proces van vergrijzing en ontgroening van onze bevolking, maakt dat er in 2020 liefst 139.000 Vlamingen minder op arbeidsleeftijd zullen zijn dan nu. De huidige kraptes, waar af en toe ook paniekerige artikels over verschijnen, zullen de komende tien jaar nog verder uitgebouwd worden als we niet een aantal ingrepen doen. Het zal vrij snel gaan. In 2010, binnen goed anderhalf jaar, zal Vlaanderen 3,2 miljoen inwoners tellen in de leeftijdsgroep tussen 20 en 60 jaar, en tegen 2020 zal die groep werkenden en potentieel werkenden, nog eens met 139.000 gekrompen zijn tot 3,137 miljoen, zoals ik reeds heb gezegd. Dat gegeven zal enorm drukken op de broodnodige economische ontwikkeling.

Nu al raken veel vacatures niet ingevuld. De paradox is dat ondertussen nog steeds tienduizenden Vlamingen, vooral uit kansengroepen, aan de kant blijven staan. Dat is niet alleen een 'waste of time' in het licht van de vergrijzing die op ons afkomt, maar zeker ook een 'waste of talent'. Gelukkig daalt de werkloosheid bij allochtonen de laatste tijd, maar jammer genoeg kunnen andere groepen, bijvoorbeeld laaggeschoolden en arbeidsgehandicapten, minder van de gunstige economische conjunctuur gebruik maken. We stellen vast dat een beleid werkt en dat ook die groepen stilaan aan de bak komen. Die evolutie is niet opgenomen in de scoop van de studie waarover we het hebben. De focus van de studie eindigde in 2005. Zijn er ondertussen nog nieuwe cijfers ter beschikking die de lopende evolutie zouden kunnen duiden en die bijvoorbeeld de onmiskenbare daling van de werkloosheid ook mee in ogenschouw nemen?

Uiteraard roepen de cijfers een aantal vragen op naar de gevolgen die de regering eraan koppelt en welke beleidsmaatregelen ze daaromtrent wenst te nemen. Er wordt steevast verwezen naar het project 'Vlaanderen in Actie', waarvan het doel is om tegen 2020 Vlaanderen opnieuw aan de Europese top te brengen. Eind vorig jaar

kreeg dit project een tweede start, nadat een eerste poging, toen nog onder uw voorganger minister-president Letermé, niet echt veel brokken had gemaakt. Uw partijgenoot en voorzitter van deze commissie, de heer Van Rompuy, zegt dat de resultaten uitblijven. Ondertussen wijzen er heel wat indicatoren op dat onze economie echt aan het vertragen is. Vanmorgen stond in een aantal kranten dat de bouw stilaan dreigt stil te vallen. We hadden eerder al opgemerkt dat de daling in de werkloosheid afneemt en dat de kortdurende werkloosheid toeneemt. Daarom denk ik dat ViA, met zijn langetermijnperspectief van 2020, niet zal volstaan. Ook de Vlaamse Regering zal in actie moeten schieten.

Nu de federale regering zich vooral uitput in minimale dienstverlening, zal Vlaanderen echt maatregelen moeten treffen. We zullen daarbij een aantal focuspunten naar voren moeten schuiven en er zullen keuzes moeten worden gemaakt. In de eerste plaats moeten we blijven inzetten op zaken waar we sterk in zijn. In ons onderwijs scoren we zeer goed. Kennis en methode als grondstof zullen we in de toekomst duurzaam moeten onderbouwen. Wat betreft onze productiviteit, veeleer dan te gaan proberen snoeien in loonkosten en koopkracht te ondergraven, zie ik heel wat mogelijkheden inzake energiebesparing en dergelijke meer waar we nog heel wat marge hebben. Ik denk aan investeringen in infrastructuur waarbij duurzaamheid en toegevoegde waarde heel belangrijke graadmeters zullen moeten zijn naast de klassieke vraag naar vertaling in tewerkstelling. We hebben nood aan een degelijke strategie inzake innovatie. Vlaanderen zal keuzes moeten maken en beschikbare middelen investeren in kennis en in de sectoren waar we speerpunten van kunnen maken, veeleer dan in het lineair drukken van kosten. We moeten offensief denken in functie van duurzame ontwikkeling.

We moeten ook investeren in kansengroepen. Dat is geen besparing, zoals sommigen ooit hebben gezegd, maar een investering. Dat kost geld. Die investering brengt op, zeker op de middellange termijn. We investeren bijvoorbeeld ook in kinderopvang om het potentieel op onze arbeidsmarkt effectief optimaal te benutten. We moeten ook werk maken van werkbaar werk. Heel vaak wordt verwezen naar activering als het middel om alle schaarstes op de arbeidsmarkt op te vangen. Ik geloof dat activering een middel is, maar het kan geen doel op zich worden. Het opvullen van vacatures op onze arbeidsmarkt is ook een kwestie van reëel aanbod en van mensen die het werk moeten aankunnen. Een enquête van UNIZO van een tijdje geleden toonde aan dat werkgevers nog steeds aarzelen om oudere werknemers aan te werven.

Uit de werkbaarheidsmonitor, een instrument uitgewerkt door de Stichting Technologie Vlaanderen, blijkt dat 47 procent van de werknemers zijn arbeidssituatie in meerdere of mindere mate als problematisch ervaart. Dat is de keerzijde van onze productiviteit.

Mijnheer de minister-president, hoe zit het met onze Vlaamse economie? Valt onze Vlaamse economie stil? Komt Vlaanderen in actie, maar vooral: komt de Vlaamse Regering in actie? Welke concrete antwoorden kunnen we nog verwachten?

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik ga beginnen met een positieve noot: de economie in Vlaanderen heeft niet stilgestaan en de groei is ook niet gestopt. Anderzijds gaat de groei niet snel genoeg en we moeten oog hebben voor de zwaktes van onze economie.

In het vergelijkingsrapport over de economische prestaties van 125 Europese regio's wordt een weinig rooskleurig beeld van de Vlaamse economie getoond. In vergelijking met Brussel en Wallonië doet Vlaanderen het weliswaar beter maar we slagen er niet in gelijke tred te houden met de omliggende landen. Ten opzichte van de Europese topregio's staat Vlaanderen daarenboven op geen enkel domein bovenaan de ranglijst, dit in tegenstelling tot regio's als Baskenland, De Randstad en een aantal Engelse regio's. Wat de lage werkzaamheidsgraad betreft, vooral bij 55-plussers, scoren we zelfs het slechtst van allemaal.

In een reactie stelde minister van Economie Ceysens dat de Vlaamse economie de afgelopen 25 jaar een zeer gunstige evolutie heeft gekend. Alleen al gezien de te verwachten demografische ontwikkeling, zal het moeilijk zijn om die prestatie de volgende 25 jaar te herhalen. Om zowel het aantal werkenden als de productiviteit te verhogen, is er volgens de minister een verstandig beleid nodig. De minister schuift een viersporenbeleid naar voren met als hoofdlijnen een belastingsverlaging op arbeid, een versterking van het activeringsbeleid, het mogelijk maken van economische migratie en de ontwikkeling van een aantal generatiepacten. Daarnaast pleit de minister ook voor een nieuwe bevoegdheids- en middelenverdeling tussen de diverse overheden.

Mijnheer de minister-president, succesindicatoren zoals het grote aandeel opgeleide werknemers en de grote arbeidsproductiviteit betreffen telkens domeinen waarvoor Vlaanderen zelf bevoegd is. De factoren waarvoor Vlaanderen slecht scoort, net als de voorgestelde maatregelen, situeren zich daarentegen niet enkel, maar toch vooral op het federale vlak. Een recente studie van het Federaal Planbureau heeft geleerd dat de deelstaten die hun eigen sociaaleconomische en arbeidsmarktbevoegdheden gebruikten, duidelijk het verschil maakten. Flanders Technology werd daarbij als treffend voorbeeld aangehaald. Ook nu blijkt dat het Vlaamse beleid de voorbije tien jaar goede resultaten heeft bereikt voor de domeinen waarvoor Vlaanderen over de nodige hefboomen beschikt.

Volgens mij moeten we ons toespitsen op een aantal dingen. Eerst en vooral moeten we de sterktes optimaliseren. Daarnaast moeten een vijftal punten worden verbeterd. Er is het invullen van vacatures. Wat is bijvoorbeeld uw standpunt met betrekking tot economische migratie als oplossing daarvoor? De sluitende aanpak moet worden uitgebreid. Het ondernemingsklimaat moet worden verbeterd, en de ondernemingsgeest gestimuleerd. Een tijdje geleden hebben we het al gehad over de verankering van kennis en financiële middelen. Uiteraard moet er nog bijkomend worden geïnvesteerd in innovatie, om die 3 percentdoelstelling te halen. Daarnaast moeten we ons uiteraard richten op het verkrijgen van de nodige hefboomen om zelf actie te kunnen nemen. Zelfs minister Ceysens heeft dit aangehaald.

Mijnheer de minister-president, een analyse van de resultaten van het rapport leert dat de problemen hoofdzakelijk op federaal vlak te situeren zijn. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering daarover? De afgelopen jaren werd steeds in gunstige termen over de economische ontwikkeling gesproken. De negatieve berichten over de Vlaamse economie komen dan ook veeleer onverwacht, meen ik. Hoe komt het dat dit niet eerder is gebleken? Zijn de maatregelen in het kader van ViA volgens u voldoende? Is er, met andere woorden, niet een snelle vooruitgang vereist om Vlaanderen geen tweederangsregio te laten worden? Hoe wilt u van Vlaanderen opnieuw een economische topregio maken? Wat zijn de concrete plannen?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, ik wil twee voorafgaande opmerkingen maken. We moeten ons ervoor hoeden om alles op één hoop te gooien. Ik hoor de heer Van Malderen zeggen dat de conjunctuur wat vertraagt. De bouwsector valt stil. Dat hebben we een van de jongste dagen ook gelezen. Er is sprake van een structureel beleid en een conjunctureel beleid. We weten allemaal goed dat een economische groei van meer dan 2,5 percent niet elk jaar kan worden gepresteerd en dat er af en toe eens een conjunctuurvertraging op ons afkomt. We moeten die kunnen doorstaan.

Ik vind het altijd erg leuk als mensen de effecten van ViA proberen te minimaliseren aan de hand van cijfers tot 2005, toen ViA nog niet was opgestart of zelfs nog maar geconcipeerd. De eerlijkheid gebiedt dit duidelijk te zeggen. De benchmarkstudie dateert van zes maanden geleden. Toen heeft blijkbaar niemand dat gezien. Ik vind het heel kort door de bocht dat men het faillissement van ViA tracht te bewijzen aan de hand van studies tot 2004 en 2005.

Mijnheer de minister-president, ik heb nog wat bijkomende vragen voor u. In geen van de vragen komt de

efficiëntie van de overheid aan bod. Vlaanderen kan daar zelf een sterke klemtoon op leggen. Deze regering heeft ter zake een aantal intenties geformuleerd. Er moet over worden gewaakt dat dat proces wordt voortgezet.

Vrijdag 16 mei 2008 was er dat atelier Talent, waarop vijf doorbraken zijn geformuleerd. Is er bij u of bij de verantwoordelijke minister al een reflectie gebeurd over vrijdag? Bestaat daar tevredenheid over? Hoe wordt dat eerste atelier geëvalueerd?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wil enkele liberale klemtonen leggen in het debat.

Het punt dat ik niet heb gehoord, is dat met betrekking tot het onderwijs. Ik was echter iets later. Het zou kunnen dat de heer Van Rompuy dat wel al te berde heeft gebracht. Mijnheer de minister-president, omdat we hier niet in de commissie voor Onderwijs zitten, verwacht ik geen concreet antwoord op dit punt. Het niveau van ons onderwijs ligt nog steeds hoog. Uit allerlei OESO-metingen blijkt dat dat allemaal nog goed zit, al gaan we op sommige vakken toch wel van de top naar de subtop. Qua onderwijsdigitalisering bengelen we echter wel helemaal onderaan. Dat is een beetje een achilleshiel. Het voort introduceren van digitale technieken in ons onderwijs heeft niet te maken met de kwaliteit op zich, maar ik denk dat we niet anders kunnen en dat we daar dus wel extra inspanningen zullen moeten leveren. Ik geef twee voorbeelden. In vele gevallen zijn leerkrachten en ICT nog altijd water en vuur. Een digitaal rijbewijs voor leerkrachten is geen overbodige luxe. Dat komt misschien ook wel aan bod, de komende weken, bij de langverwachte bevalling van de Commissie Digitaal Vlaanderen in dit parlement.

Ook is er de aanwezigheid van nieuwe technieken, zoals de whiteboards. Vorige week had ik daarover nog een zeer interessant onderhoud met een uitgeverij. Het ging over een uitgeverij van schoolboeken. Die mensen hebben dus het vertrouwen van de leerkrachten. Ze komen geen blingbling verkopen aan leerkrachten die ze helemaal niet kennen, in tegenstelling tot mensen uit de ICT-wereld zelf, die vaak met de beste bedoelingen naar scholen stappen. Als tussenpersonen zijn ze zeer goed geplaatst om aan te tonen dat een dergelijk digitaal bord een meerwaarde betekent voor een klas, en dat de leraar of lerares daar meester over blijft, wat om allerlei redenen belangrijk is, maar ook dat hij of zij zo het leerproces kan verbeteren en verdiepen.

Het is hier al gezegd: qua innovatie gaan we een klein beetje achteruit. Anderzijds scoren we op dat vlak toch nog steeds behoorlijk. Wel hebben we moeite met het economisch rendabel maken van ideeën, zodat we er

economisch voordeel mee kunnen doen, zodat we er geld mee kunnen verdienen, niet alleen voor Vlaanderen, maar op wereldniveau. Het zou nuttig zijn daar bij uw plannen een speerpunt van te maken, uiteraard in samenspraak met de minister van Economie.

Het lijkt erop dat we op federaal vlak eindelijk een visie krijgen op migratie. We krijgen een voorafname van wat een beleid met betrekking tot economische migratie zou kunnen zijn. De tijd lijkt me nu rijp voor Vlaanderen om daarover afspraken te maken met de federale staat. U kunt dat zelf doen, of samen met de minister van Inburgering, die toch in de tweede lijn staat: na de migratie komt de inburgering. Ik verwijs naar het Canadese voorbeeld. Daar is het de bedoeling dat de diverse entiteiten van de federatie met de federatie zelf afspraken maken over een middellangetermijnvisie van drie à vijf jaar met betrekking tot de vraag hoeveel mensen ze nodig denken te hebben. De heer Van Malderen heeft gelijk: we zitten hier en nu ook nog met een aantal werkzoekenden. Ook voor hen moeten we een oplossing vinden, maar voor mij is het duidelijk een en-beleid. We kunnen economische prognoses maken over de vraag hoeveel mensen we nodig denken te hebben, en met welk soort profiel. De cijfers over de vergrijzing zijn zeer duidelijk. We mogen het niet alleen aan België overlaten om de bakens van het beleid uit te zetten, zelfs al is dat federale bevoegdheid. We moeten afspraken maken vanuit onze eigen vragen en noden. Voorkomen is beter dan genezen.

Het zal u niet verbazen dat het verder verlagen van de fiscale druk zeker geen overbodig thema is in deze discussie. Ik zal daar niet verder op ingaan. U weet dat dat een stokpaardje is dat we meer dan eens berijden. Ik zal er nu al maar meteen van afstijgen. Ik wou alleen zeggen dat economische vooruitgang onlosmakelijk verbonden is met een lage fiscale druk.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik dank alle leden voor hun opmerkingen en kritiek. Ik heb daar op zich geen probleem mee: het gaat over een vrij omvangrijke operatie. De voorbereiding is trouwens zeer intensief, maar dit zit allemaal onder de waterlijn. Ik weet heel goed dat er nu iets aan de oppervlakte moet komen.

Daarnet is er terecht verwezen naar het eerste atelier met betrekking tot onderwijs, waarvoor er toch vierhonderd inschrijvingen waren. Daar zijn een aantal zeer belangrijke doorbraken geformuleerd. Nu volgt het een en ander.

Mijnheer Dewinter, ik had twee jaar. Ik heb nu nog een jaar. Ik ben me er zeer goed van bewust dat er resulta-

ten moeten worden geboekt. Zoals u echter weet, ben ik geen sprinter, maar een langeafstandsloper. Het resultaat telt. U zegt dat we nog negen maanden hebben. Ik hoop dat we nog iets meer tijd hebben, dat we tegen het einde van de zittingsperiode heel duidelijke doorbraken kunnen formuleren en dat er in de praktijk een aantal bijstellingen kunnen komen.

De heer Van Rompuy heeft er al naar verwezen: de jongste tijd krijgen we wat tegenwind. Dat mag ons zelfvertrouwen of onze ambities niet beknotten, laat staan dat het ons in verwarring mag brengen of ons mag vertragen. Onder druk worden kolen diamanten. We zullen daar heel hard aan voort werken. Er is sprake van een opbouw naar 2020. We zijn begonnen met een benchmarkstudie. Daar is terecht naar verwezen. Vorig jaar is die verschenen. Ik heb daar ook naar verwezen in mijn Septemberverklaring. Het is die studie die De Standaard als basis voor zijn artikel heeft genomen. Inhoudelijk was dat artikel terecht, maar de titel 'De Vlaamse economie staat stil' is natuurlijk niet mijn verantwoordelijkheid. De studie geeft een goed overzicht.

Mijnheer Van Malderen, u kunt natuurlijk betwijfelen of die criteria en indicatorenindex wel zorgvuldig gekozen zijn. Ik wil daar gerust op ingaan. Ik denk te mogen stellen dat de studiedienst van de Vlaamse Regering die zorgvuldig heeft gekozen, maar er kunnen nog andere criteria worden toegevoegd.

Uit deze studie blijkt dat diegenen die denken dat we aan de top staan op tal van domeinen, zich vergissen. Het is heel belangrijk daarop te wijzen. We zijn goede middenmoters, maar onze ambitie moet hoger en verder reiken. Er werd terecht op gewezen dat we qua arbeidskost per eenheid de 117^e plaats bekleden. Dat is een van onze slechtste scores. We hebben dus toch nog heel wat werk. Ik heb dat ook op 17 december van vorig jaar gezegd. Gaat het slecht met Vlaanderen? Neen, het gaat niet slecht met Vlaanderen. De heer Van Rompuy heeft gelijk wat dat betreft. Op tal van vlakken scoren we vrij goed. Denken we maar aan het bruto binnenlands product per inwoners. Dat is niet niets. Ook qua productiviteit scoren we vrij goed. We zijn op een aantal vlakken dus zeer goed bezig. Is het dan echter allemaal goed in Vlaanderen? Het antwoord daarop luidt ook neen. We moeten ter zake heel duidelijke stappen zetten en een aantal beleidskeuzes maken.

Ik zal nu ingaan op de diverse suggesties en vragen. De heer Van Rompuy en anderen verwezen er al naar. Een van de grote uitdagingen betreft de arbeidsmarkt. Er is sprake van een veroudering van de bevolking en een krapte op de arbeidsmarkt. De werkzaamheidsgraad bedraagt 67 percent. Dat is vrij behoorlijk, maar bij de 55-plussers bedraagt dat cijfer 31,4 percent. Dat is niet goed. De heer Dewinter heeft gelijk: we moeten naar 50 percent gaan. We moeten dus nog een hele weg afleggen.

Daarom zal ik op 14 juli een banenconferentie houden met minister-president Demotte. *(Gelach)*

We hadden afgesproken deze conferentie te houden tussen 11 juli en 21 juli, en zijn overeengekomen dat het 14 juli zal worden, wat u allen wild enthousiast maakt. U bent bij deze ook allemaal uitgenodigd. We zullen daar bekijken hoe we die Waalse arbeidskrachten in Vlaamse bedrijven kunnen tewerkstellen. Ook hier moet er een hele weg worden afgelegd. Dat wil ik benadrukken, omdat u me daar later mogelijk op zult aanspreken. Dat zal niet in één keer worden opgelost. Het is niet zo dat er hier plots 50.000 Walen – of Brusselsaars, want Brussel is hier ook bij betrokken – zullen komen werken. Het zal een werk van lange adem zijn.

Er zijn twee werkgroepen bezig. De ene behelst de mobiliteit in de ware betekenis van het woord: bussen, openbaar vervoer, TEC, De Lijn enzovoort. De andere behelst vorming en de vraag hoe we de reserve aan arbeidskrachten op de Waalse arbeidsmarkt voort kunnen afstemmen op de openstaande vacatures.

Er is terecht verwezen naar de ondernemingsgeest. We zijn een kmo-regio. We hebben ook veel te danken aan de kmo's. Onlangs heb ik Pascal Verbeken nog mogen feliciteren voor de nominatie van zijn boek *Arm Wallonië* voor de ABN AMRO Bankprijs voor non-fictie. Hij heeft terecht opgemerkt dat de ommekeer er is gekomen in 1967. Toen waren de Vlaamse inkomens voor het eerst hoger dan in de rest van België. Dat is het spiegelbeeld van het boek *Door Arm Vlaanderen*, dat Auguste De Winne als ik me niet vergis in 1904 heeft geschreven. Als u dat boek leest, merkt u hoe sterk we in die honderd jaar ontwikkeld zijn. Op een bepaald ogenblik lezen we dat de inwoners van Zele een brief schreven met de vraag aan de hogere overheden om tussenbeide te komen, omdat de hongersnood er zo groot was.

Naast de Amerikaanse en Japanse multinationals die naar hier zijn gekomen, onder meer met het Marshallplan, hebben vooral de kmo's gezorgd voor die dynamiek. Vorige week vrijdag is tijdens dat atelier gesproken over dat ondernemerschap: hoe kunnen we de school van de eenentwintigste eeuw meer ondernemend maken? Met al die administratie en bureaucratie heeft die school zelf weinig marge om te ondernemen, maar het gaat ook over de leerlingen en de afstemming op de arbeidsmarkt. Dat is daar heel uitdrukkelijk aan bod gekomen.

Er werd verwezen naar de uitspraken van het Voka over het verouderd zijn en het DNA. Ik ben ervan overtuigd dat wat we nodig hebben, een goede doorlichting is. Dat is ook gebleken bij 25 jaar Flanders Technology. We hebben die doorlichting. Er werd verwezen naar professor Sleuwaegen. Professor Soete heeft onze

innovatie-instrumenten zeer kritisch doorgelicht, en terecht. We moeten nu een nieuwe innovatiestrategie ontwikkelen, dus niet de strategie van 25 jaar geleden, maar een strategie die voldoende rekening houdt met de nieuwe uitdagingen. Er moeten ook keuzes worden gemaakt. De Vlaams Raad voor Wetenschapsbeleid heeft zes clusters geselecteerd, maar ook daarbinnen zullen we misschien een keuze moeten maken, omdat die misschien nog te ruim zijn. Dat zal ook gebeuren in het atelier Innovatie, dat eveneens dit jaar plaatsvindt.

Mijnheer Van Rompuy, met logistiek en mobiliteit zijn we zeer intensief bezig. Ook daarover zal er een atelier plaatsvinden.

Mijnheer Dewinter, er is heel hard gewerkt. Het eerste atelier heeft plaatsgevonden, en er zullen andere volgen, net als heel wat projecten. U mag uw gezonde twijfel behouden, maar ik wil de uitdaging voort aangaan om ervoor te zorgen dat Vlaanderen in Actie ook daadwerkelijk doordringt. Die titel heeft gezorgd voor heel wat discussie. Vanuit dat opzicht is het misschien een goede titel geweest. Anders had niemand die studie zo grondig bekeken, begrijp ik. We moeten daar spijkers met koppen slaan. De benchmarkstudie is niet eenmalig. Voor de Septemberverklaring zal ik een nieuwe studie hebben, op basis van dezelfde methodiek, waarin wordt bekeken welke weg we in één jaar hebben afgelegd. Dan zullen we bekijken hoe en wat. Ik ga ervan uit dat u dan dubbel zo aandachtig zult zijn en niet wacht tot er een artikel in De Standaard verschijnt.

De opmerkingen die werden gemaakt in verband met de staatshervorming kloppen. Als we zwaar willen inzetten op de arbeidsmarkt en op een goed economisch beleid, waarbij het fiscale instrument het middel bij uitstek is om te sturen, dan moeten er in het tweede pakket bepaalde belangrijke zaken aan Vlaanderen worden toegewezen. U ziet toch ook dat de copernicaanse omwenteling meer een meer wordt beschreven. Ze dringt ook meer en meer door in de geesten. Sommigen hebben het over een confederaal model. Het vraagt soms tijd vooraleer een idee ingang vindt. Eens dat het geval is, gaat het wel nooit meer weg. Ik ben dus hoopvol. Als u zegt dat u wat ontgoocheld bent over de vooruitgang, dan moet u goed in de gaten houden wat de volgende maanden gebeurt.

Ik wil ook even ingaan op het benchmarkrapport. Politici hebben, zeker als ze een uitvoerend mandaat uitoefenen, nogal eens de neiging te zeggen hoe goed we het doen. Van een kritisch geluid is dan nergens sprake. Mijnheer Van Malderen, minister Vandembroucke heeft vorige week deelgenomen aan een atelier. Hij levert schitterend werk. Uit uw reactie maak ik op dat ik hem nog meer moet opjagen. Ik zal dat zeker graag in uw naam doen. *(Gelach)*

U had het over bijstellingen. De voorbereidende fase loopt op haar einde. Wat mij betreft, moeten er geen

bijstellingen doorgevoerd worden. We houden rekening met de geografische evenwichten. Na het atelier in Leuven, volgt er een in Antwerpen en een ander in Gent. U weet dat op het einde van het jaar de eerste duidelijke doelstellingen en doorbraken worden geformuleerd in de prachtige provincie Limburg.

De timing blijft 2020. U weet ook dat Nederland een innovatieplatform heeft. Dat is dus niet nieuw. Ik ben een postmodernist. Grote plannen moeten toch wat pragmatisch worden aangepakt. Wij zijn niet de enigen die zich afvragen hoe we de innovatie moeten aanpakken. Ik kom daar straks nog op terug als ik het over de 'outcome' heb. We kunnen daar de volgende maanden opnieuw over discussiëren.

Mijnheer Van Malderen, ik ben niet verantwoordelijk voor de titel in De Standaard. Ik kan enkel herhalen dat die studie al een tijdje beschikbaar is. Ik heb er in september en ook later naar verwezen. Elk jaar wordt een nieuwe studie gemaakt. Als we willen vergelijken, moet de methodologie wel behouden blijven. U hebt gelijk als u zegt dat we er ook andere zaken aan kunnen toevoegen. Ik denk toch dat we maximaal rekening hebben gehouden met de meest relevante indicatoren. We gaan ervan uit dat we een duurzame topregio willen worden of nog meer willen zijn. Niet alleen de zuiver economische maar ook andere elementen en indicatoren zijn dan belangrijk.

Terecht hebt u gezegd dat de economie niet is stilgevallen. De vraag is ook hoe snel de andere economieën vooruit gaan, wat het globale kader is. Als de economische groei in Europa of zelfs in de wereld wat minder is, heeft dat ook een weerslag bij ons. Wij zijn geen eiland, wel integendeel. Vlaanderen heeft een zeer transparante, open economie.

Terecht hebt u de nodige accenten gelegd. Na vrijdag hebben we op het vlak van onderwijs een aantal doorbraken gerealiseerd. Minister Vandembroucke – ere wie ere toekomt – heeft, samen met de expert, mevrouw Demeulemeester, en de 400 ingeschreven deelnemers schitterend werk geleverd. We moeten de school van de 21e eeuw ook verder uitwerken en bewaken.

We scoren zeer hoog op het vlak van de arbeidsproductiviteit. Wat de arbeidskost betreft, doen we het met onze 117e plaats zeer slecht. Als die arbeidsproductiviteit zou zakken en de arbeidskost per eenheid blijft dezelfde, dan zal onze positie zeer snel verslechteren. We moeten daar met heel veel zorg aan werken.

Inzake de infrastructuur en de duurzaamheid ben ik het volledig met u eens. We moeten inzetten op de zogenaamde 'value added logistics'.

Mijnheer De Craemer, u verwijst terecht naar de analyse. U had nog een specifieke vraag over de economische

immigratie. Mijn stelling is natuurlijk dat we in eerste instantie de inactieven in Vlaanderen – en die groep is ruimer dan alleen maar de categorie van de werklozen – maximaal moeten inzetten in het arbeidscircuit. Niet alleen economisch is dat zeer waardevol, maar ook op het vlak van de integratie, de maatschappelijke aanpak en de inburgering. De werkloosheid in Brussel bedraagt 20 procent. Ook in Wallonië is ze heel wat hoger dan bij ons. We moeten dan ook maximale inspanningen leveren om, met een realistische visie, deze mensen hier tewerk te stellen.

De economische immigratie is natuurlijk een zeer interessant fenomeen. Ondernemers van Roemenië vertelden me dat er bij hen in de bouw een krapte op de arbeidsmarkt is. Het zijn nu Oekraïners die worden ingevoerd. Een aantal Roemenen zitten nu waarschijnlijk hier. Het gaat om een heel indrukwekkend en soms te betreuren immigratieprobleem. We moeten daar met voldoende openheid maar ook inzicht tegenover staan om het probleem op een goede manier op te lossen. In Roemenië, maar ook in Brazilië worden een heel aantal Chinezen ondergebracht in tijdelijke woningen. Nadat het werk af is, vertrekken die Chinezen weer. Dat is weer een ander fenomeen dat meer en meer ingang vindt. We moeten daar rekening mee houden.

Mijnheer Van den Heuvel had een vraag over de overheid. Vorige vrijdag hebben we op de ministerraad een commissie voor de efficiëntie en effectiviteit van de overheid opgericht. Volgende vrijdag zullen we de namen van de commissieleden bekend maken. De commissie bestaat uit academici, mensen uit het bedrijfsleven en de ambtenarij. Ze moet nagaan hoe de Vlaamse administratie werkt. De topambtenaren in Vlaanderen hebben al een nota gemaakt. Ook die zal worden bekeken. We zullen hopelijk tegen het einde van dit jaar of begin volgend jaar de eerste resultaten hebben. We moeten zeker werk maken van de efficiëntie van de Vlaamse overheid.

De eerste resultaten van het atelier Talent zijn vrij positief. Ze worden nu verwerkt. Ik heb zelf kunnen vaststellen dat het enthousiasme van de deelnemers vrij hoog was. We moeten nu een aantal doorbraken formuleren.

Aan de heer Gatz kan ik zeggen dat het klopt dat we buiten de overkoepelende innovatiestrategie ook meer aandacht moeten schenken aan de 'outcome'. De heer Busquin heeft indertijd nog de 3 percentnorm ingevoerd. Daarbij gaat het over de input in de innovatie. Nog interessanter is de vraag hoeveel er uitkomt. Een goede graadmeter zijn de patenten en octrooien. De vraag is echter wat we doen met dat geld dat we in Onderzoek & Ontwikkeling steken.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik apprecieer ten zeerste de steun en zelfs de wat kritische reacties in verband met Vlaanderen in Actie. Ik ben er wel van overtuigd dat

we de volgende weken en maanden effectief verder werk zullen maken met die ateliers. In september krijgt u een nieuwe benchmarkstudie. Op basis van feiten en cijfers zult u dan kunnen zien waar we dan staan en wat de evolutie is. Ik maak me sterk dat deze regering tot de laatste snik – en wat mij betreft is dat zo dicht mogelijk bij 14 juni 2009 – zullen werken aan ViA. Ik ben echter een realist. Ik weet ook wel dat u een paar weken daarvoor wat andere activiteiten zult hebben.

Vlaanderen in Actie is geen plan van de minister-president. Ik hoop dat het plan gedepolitiseerd wordt. Ik heb daar trouwens ook op gehamerd. Het zou een slechte zaak zijn als elke minister-president met zijn plannetje afkomt. Ik zal geen namen noemen van vorige ministers-presidenten. Dat is niet de manier van werken. Ik hoop dat ViA meerdere regeringen overleeft, ongeacht wie er deel van uitmaakt of ze leidt. Dit parlement zal daar zeker de nodige aandacht aan kunnen besteden.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ons, Vlamingen, wordt soms verweten dat we te zelfgenoegzaam – het nieuwe woord – zijn geworden. We mogen echter ook niet vervallen in een soort gebrek aan zelfvertrouwen. In een opiniestuk in De Tijd scheidt de heer Bombaerts van L'Echo er plezier in om te stellen dat Vlaanderen niet meer de eerste van de klas is, dat Vlaanderen achteruit gaat, dat het triomferende Vlaanderen een afgelopen zaak is. Hij somt dan allerlei problemen op. Een beetje verder kunnen we lezen dat de Waalse economie, de as tussen Louvain-la-Neuve en Namen, een revival kent. Volgens hem hebben de Walen het begrepen en wij niet. We moeten oppassen dat we ons niet laten vangen aan een nieuw soort Vlaams miserabilisme. De cijfers van de benchmarkstudie zorgen er wel voor dat op bepaalde vlakken de knipperlichten aan gaan.

Het Vlaams Parlement moet de Vlaamse Regering beoordelen op de instrumenten die zij ter beschikking heeft. De arbeidskost, de vennootschapsbelasting, dat zijn federale materies. Mijnheer Dewinter, die zaken horen thuis in het tweede pakket. We kijken daar naar uit. 15 juli is voor ons D-day. Op dat vlak moeten we inderdaad een doorbraak forceren. Voorlopig moeten we de Vlaamse Regering beoordelen op de instrumenten die zij ter beschikking heeft.

Daarnet werd gesproken over innovatiebestedingen. Misschien blijven die wat ten achter ten opzichte van het Europese gemiddelde. Men kan echter niet zeggen dat er de afgelopen jaren geen inhaalbeweging is gebeurd. Ik heb verwezen naar bedrijven zoals Agfa-Gevaert, Bekaert, Umicore, die op een totaal andere manier werken. Daar is de innovatie wel doorgedrongen.

Men mag innovatie niet beperken tot technologie of tot bepaalde nieuwe sectoren. Ze moet bekeken worden in het geheel van de economie, dwars door de sectoren heen. Tien jaar geleden was ik minister van Economie. Als ik nu bedrijven bezoek en vergelijk met hoe ze in het verleden werkten, toen de informatica nog maar in het beginstadium was, dan is het toch frappant te zien hoe de Vlaamse economie zich heeft aangepast. Hetzelfde geldt voor de werknemers, die op een totaal andere manier moeten werken. We kunnen dan ook niet zeggen dat de Vlaamse economie de afgelopen tien jaar heeft stilgezeten. Ik revolteer tegen dergelijke interpretaties. De houding van de krant ten aanzien van de prestaties van onze economie, onze bedrijven en onze werknemers is onverantwoord. Het feit dat we in een aantal sectoren nog bijzonder competitief zijn, is toch een teken dat er heel wat gebeurt. De volgende vijf jaar kunnen er 150.000 jobs in de Vlaamse economie bijkomen. Dat wil toch zeggen dat het Federaal Planbureau verwacht dat de economie zal groeien en ook jobs zal creëren. De vervroegde uittrekking, migratie enzovoort: dat is een andere zaak. We moeten het beeld van een Vlaamse economie die het niet goed doet, relativeren.

We moeten via de kans geven om nieuwe dingen te doen. We moeten ook voldoende tijd geven. Een economie kan men niet zo sturen dat men de dag nadien kan zien dat het aantal nieuwe ondernemingen toeneemt of het bnp stijgt. Zo werkt een economie niet. Een economie is geen jackpot, waarbij de overheid munten in het apparaat stopt. In de economie gaat het om structuren en om de lange termijn.

Mijnheer de minister-president, het instrumentarium waar de Vlaamse economie mee heeft gewerkt, is de afgelopen jaren grondig door elkaar geschud. Vanuit de oppositie hebben we kritiek gegeven omdat men op een heel onstabiele manier werkte. Bijna om de twee jaar zat men met nieuwe systemen. Het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) gaat fusioneren met het Agentschap Economie. Men heeft de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen afgeschaft. Men begint nu weer met iets anders. Het callsysteem, waar we tegen waren, wordt nu ook weer helemaal hervormd. Heel wat instrumenten worden in vraag gesteld. Ik pleit voor stabiliteit in ons economisch beleid.

Ik zeg u als lid van de meerderheid en van CD&V dat we ons de volgende zes maanden niet zullen bezighouden met allerhande decreten om VLAO te fusioneren met het Agentschap Economie, om de economische subsidiëring te herzien, met het creëren van een nieuwe decretale basis voor het hele innovatie-instrumentarium.

Minister Ceysens heeft gezegd dat ze niets nieuws zal doen. Ondertussen kondigt ze het ene nieuwe na het andere aan. We zullen het economisch instrumentarium optimaliseren. We gaan echter niet trachten het gevoel te creëren dat men op een nieuwe basis wil werken. Via

gaat door op de bestaande paden. Daaraan moeten we wel meer inhoud, meer middelen, meer visie aan geven.

We moeten ook eens durven ingaan tegen bepaalde stellingen. Ik heb in de interviews met de heren De Pril en Muyters niet veel nieuws gelezen. De heer De Pril zegt dat de Vlaamse Regering veel beter moet communiceren. De heer Muyters zegt dat het economische DNA van onze regio totaal moet worden vernieuwd. Wat bedoelen zij daar eigenlijk mee? Dat klinkt wel mooi, het staat goed om zulke woorden te lanceren, maar voor mij telt de inhoud, de actie. De werkgevers lijden nu aan miserabilisme en een gebrek aan zelfvertrouwen. De politiek moet niet zelfgenoegzaam zijn, maar wel de sporen trekken en vertrouwen creëren. Waarom investeert men? Omdat er vertrouwen is. Professor Coppé zei jaren geleden al in zijn cursussen economie dat investeringen veel meer afhangen van de verwachtingen dan van het reële rendement. De investeringsvoet wordt niet alleen bepaald door de spaarneiging en de hoogte van de rente maar vooral door de 'prospective yields', en dat hangt af van verwachtingen en zelfvertrouwen. Ik vind dat de werkgevers mee verantwoordelijk zijn voor het investeringsklimaat. Ik heb mijn bedenkingen bij die uitspraken over het economische DNA.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Ik heb niet veel nieuws gehoord van de minister-president. De banenconferentie met minister Demotte was al voor april aangekondigd. Nu kennen we eindelijk een concrete datum. Op 14 juli – het kan moeilijk symbolischer zijn: quatorze juillet – trekt u samen met minister Demotte op. (*Gelach. Rumoer*)

Het zij zo. U zult die datum wel niet zelf gekozen hebben, maar ik wijs er toch maar even op.

U hebt gemeld – wat we ook al wisten – dat er dit jaar weer een benchmarkstudie komt. Ik hoop dat die plaatsvindt vóór de Septemberverklaring. Het zou een nuttig instrument zijn, als we het tenminste een tijd op voorhand krijgen en niet de dag ervoor, om het debat te voeren. Ik denk dat de benchmarkstudie – ook al komt ze van uw eigen studiediensten – een objectief en correct instrument is om het een en het ander af te wegen. Ik dring er dan ook op aan dat u de studie op tijd ter beschikking stelt van het parlement zodat we tijdens de zomer onze tijd nuttig kunnen gebruiken.

Ik blijf verder op mijn honger zitten. Men heeft het over zelfgenoegzaamheid aan de ene en miserabilisme aan de andere kant. Ik denk dat de waarheid ergens daartussen zal liggen en dat de benchmarkstudie op zich al voldoende duidelijkheid biedt. Daar hadden we echt De Standaard niet voor nodig. Ik denk ook niet dat De Standaard, zoals de heer Van Rompuy zegt, omwille van een hogere oplage en sensatiezucht, de zaken

over het paard heeft getild of verkeerd heeft voorgesteld. Wij boeren in die tien indicatoren achteruit, zelfs in diegene ... (*Opmerkingen*)

Dat is toch de conclusie die men daar maakt? Ik heb het tevergeefs opgezocht in de studie 'Vlaanderen Vergeleken'. Daar wordt zo'n algemene conclusie niet getrokken. Daar doet men eerder een oefening per indicator in plaats van een totaalconclusie te trekken. De conclusie die ook wij toch trekken, is dat we het op het vlak van de indicatoren waarop we beter scoren, in vergelijking met de anderen toch achteruit boeren. Dat is een pijnlijke conclusie, waar we noch zelfgenoegzaam, noch miserabilistisch moeten over doen. We moeten op een eerlijke manier die conclusie beschouwen en trachten alternatieven te zoeken om daar in de toekomst aan te verhelpen. Misschien bewijst de volgende benchmarkstudie dat dit al gedeeltelijk is gebeurd.

Het is een beetje cynisch dat we hier een aantal vaststellingen moeten doen op basis van een initiatief dat door de vorige minister-president is gestart. Hij is vandaag degene die de sleutel in handen heeft om ons de hefboomen te geven die een einde kunnen maken aan de problematiek die we hier vandaag bespreken.

Vlaanderen is bevoegd voor subsidies, innovatiepolitiek, onderwijs, een aantal omgevingsomstandigheden, mobiliteit enzovoort. Misschien was vandaag wel de uitgelezen dag om erop te wijzen dat het mobiliteitsprobleem te weinig aan bod komt in het economische debat dat we hier voeren. Over de belangrijkste instrumenten beschikken we echter nog altijd niet. Ik herhaal dat tot vervelens toe. Zolang we daar niet over beschikken, zullen er nog heel wat miserabilistische debatten worden gevoerd, mijnheer Van Rompuy. Dan blijft het moeilijk om iets te verhelpen aan de problematiek.

Mijnheer de minister-president, ik mis de schwing die er was, bijvoorbeeld naar aanleiding van FTI, Flanders Technology International. Toen was er een dynamiek. Er was vertrouwen en enthousiasme over een project dat niet zo veelomvattend was en zich toespitste op een nichemarkt in Vlaanderen. Niettemin slaagde dat FTI-project erin om een gangmaker te zijn, alles en iedereen mee te sleuren in dat enthousiasme en de schwing te creëren die noodzakelijk was om Vlaanderen te profileren als een topregio in Europa, die een visie had op de toekomst. Dat ontbreekt een beetje in het ViA-project. Het gaat veel over studies, er wordt veel gepraat en overlegd maar er is weinig concrete actie. Een van de pijlers die in juni 2006 werden aangekondigd, was nochtans dat concrete projecten en initiatieven naar voren zouden worden geschoven. Op dat vlak heeft het ViA-project nog niet veel opgeleverd.

We gaan nu opnieuw drie studiedagen tegemoet en vervolgens nog een eindcongres in Hasselt. Ik hoop dat

daar wat concrete en praktische initiatieven en voorstellen, niet alleen van het middenveld en de spelers maar ook van de regering, naar voren zullen worden geschoven. Soms heb ik de indruk dat de regering met dit soort van projecten het gebrek aan bevoegdheden voor een deel wil compenseren. Zij organiseert praatrondes die jaren duren maar die weinig concrete resultaten opleveren en die enigszins het gebrek aan bevoegdheden moet compenseren. Ik hoop dat u daar iets zult aan doen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister-president, onder het motto dat wie de bal kaatst, hem mag terugverwachten, hoop ik dat ik uit uw antwoord niet moet afleiden dat minister Vandebroucke de enige minister uit de Vlaamse Regering is die prachtige dingen doet. De rest van de wereld benijdt ons om ons onderwijs. Verder is er ook het meerbanenplan dat zijn resultaten afwerpt.

Vandaar mijn vraag naar nieuwe cijfers. Ik heb uit uw antwoord begrepen dat we tegen september een nieuwe benchmark mogen verwachten. Ik appelleerde wel degelijk aan de collectiviteit van de Vlaamse Regering: het niet is omdat er werk wordt gemaakt van een langetermijnvisie dat er ondertussen niets ondernomen moet worden om de groeivertraging effectief proberen te counteren. Ik roep nogmaals op om het potentieel dat aanwezig is, zo volledig mogelijk uit te putten. Ik denk daarbij aan initiatieven inzake betaalbare kinderopvang. U hebt er terecht op gewezen dat we onze positie kunnen houden omdat we een heel hoge productiviteit hebben. Op het moment dat er andere kosten dreigen bij te komen, zal die positie onhoudbaar worden. Ik wijs nogmaals op het belang van energiebesparing. Uit heel wat zaken blijkt dat we op dat vlak nog heel wat marge hebben.

Ik roep vooral op om aan de instrumenten waarover we beschikken, een strategie te koppelen inzake innovatie. We zitten in een economie die in volle transitie is. Willen we die evolutie niet lijdzaam ondergaan, dan zullen we er actief op moeten inspelen.

Ik heb moeite met de manier waarop het rapport-Soete hier in de vuilnisbak wordt gegooid.

De heer Eric Van Rompuy: Bent u er voorstander van dat we heel ons instrumentarium herzien?

De heer Bart Van Malderen: Ik pleit voor een instrumentarium dat inzet op die zaken waardoor we onze economie echt innovatief kunnen maken. Valoriëstatie? Ja. Omzetting in tewerkstelling? Ja. Er moet ook worden ingezet op duurzame zaken die weggaan

van de 'race to the bottom' op het vlak van arbeidskosten. Die fase ligt achter ons.

Vlaanderen heeft heel wat hefboomen in handen op het vlak van economie. Aan het begin van zijn uiteenzetting heeft de heer Dewinter gezegd dat we bescheiden bevoegdheden hebben. Ik denk dat dit helemaal niet het geval is. We hebben er heel wat. We moeten wel meten en weten wat de resultaten van ons beleid zijn. Ik roep dan ook op om een heel degelijk meetinstrument op te zetten. We hebben een aantal weken geleden een debat gehad over de Vlaamse handelsbalans. Daaruit bleek dat we weinig zicht hebben op die evolutie. Er zijn nog zaken waar we weinig zicht hebben op het resultaat van onze beleidsinspanningen. Het vormt een uitdaging om effectief te meten en te weten wat het resultaat van ons beleid is.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. De studie heeft een aantal aandachtspunten naar voor gebracht waar we moeten op focussen. We moeten uiteraard ook focussen op de positieve inspanningen die al gebeuren. Die moeten nog worden versterkt. Onze sterktes nog versterken, is een eerste aanzet. Uiteraard moet er oog zijn voor de negatieve punten, maar ik blijf focussen op de sterktes.

Er doen zich problemen voor op ofwel federaal niveau ofwel interregionaal niveau. Ik verwijs naar de sluitende aanpak voor 50-plussers. Ik heb daarover al geregeld een vraag gesteld aan minister Vandembroucke. Hij heeft me beloofd om niet te wachten op de federale initiatieven en beslissingen die genomen moeten worden. Ik kijk er naar uit dat op Vlaams niveau al een aantal stappen worden gezet. Dat is niet alleenzaam, maar het kan een middel zijn om de problematiek met betrekking tot de invulling van vacatures aan te pakken. Initiatieven moeten eerst in Vlaanderen worden genomen voor mensen die nog niet aan het werk zijn. Daarna komen Wallonië en Brussel, en pas daarna kunnen we spreken over economische migratie.

Een ander voorbeeld betreft de lasten op arbeid op het federale niveau. Op het interregionale niveau gaat het vooral over mobiliteit. Dat is nog een groot vraagstuk. Men is daar al maanden, zoniet jaren over bezig. Het wordt concreter, maar er is nog weinig van in huis gekomen. Vanuit Waalse hoek zijn er al grote beloftes gedaan. De bussen zouden allang in Vlaanderen staan, maar ze staan er nog steeds niet. Ik verwacht iets van 14 juli, maar ik hoop dat mijn pessimisme niet bewaarheid wordt.

Ik ben blij te horen dat ViA op lange termijn moet worden bekeken, over de legislaturen en personen heen. Ik vind het belangrijk dat dit wordt gedepolitiseerd. Op die manier kunnen eindelijk eens de vruchten worden geplukt van een initiatief. Vaak wordt er met iets gestart en dan komt er iemand anders die een nieuw plan lanceert,

maar ondertussen worden de vruchten van het vorige niet geplukt. Hoe kan men dan weten of een plan al dan niet geslaagd is? Ik gun ViA het voordeel van de twijfel.

Ik kijk uit naar de nieuwe vergelijkende studie in september. Die kan positief zijn als nieuw evaluatiemiddel. Het is belangrijk dat we duidelijke keuzes maken en een duidelijke strategie hebben met concrete plannen.

Deze studie heeft ons – misschien wat te laat – wakker geschud. Er is misschien een tempoversnelling nodig, maar niet door alles te hervormen of nieuwe initiatieven te lanceren, maar wel door het bestendigen van een aantal plannen en acties. Voor stabiliteit zorgen, kan de economie ook vooruit helpen. Als politici moeten we niet meehuilen met de negatieve boodschappers, maar daadkracht tonen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Dewinter, ik heb bij de schriftelijke versie van mijn antwoord een overzicht toegevoegd van alle punten waar we op zijn vooruitgegaan. Wat betreft het bbp per hoofd zijn we van plaats 36 terug opgeklimmen tot plaats 27. Op het vlak van arbeidsproductiviteit zijn we van plaats 17 opgeklimmen naar plaats 9. Op het vlak van langdurige werkloosheid doen we het minder goed. Voor tal van dingen – meer dan u er hebt genoemd – zijn we er echter op vooruitgegaan. We zullen in september met de nieuwe benchmarkstudie kijken waar we staan.

Mijnheer Van Malderen, al mijn ministers zijn zeer actief, maar ik verwees uitdrukkelijk naar minister Vandembroucke omdat hij zijn atelier vrijdag heeft gehad. Hij heeft zich met zeer veel enthousiasme ingeschakeld in ViA. Daarom heb ik hem uitdrukkelijk vernoemd, wat u alleen maar kan plezieren, en mij trouwens ook.

Mijnheer Van Rompuy, we moeten inderdaad opletten voor een stop-and-gopolitiek. Er moeten een aantal bijstellingen gebeuren, maar die moeten steeds verbeteringen meebrengen. De initiatieven van minister Ceysens passen zeker niet in een stop-and-gopolitiek. We kunnen daar verder over discussiëren als ze in het Vlaams Parlement aan bod komen.

Mijnheer de voorzitter, ik ga ervan uit dat ik met de steun van alle commissieleden verder aan ViA kan werken. Ik ben ervan overtuigd dat dit een goed plan is. In andere landen worden trouwens gelijkaardige initiatieven genomen. Via een langetermijnvisie moeten de juiste beleidsmaatregelen worden getroffen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

